

Астапенка і Таўбін

Агацін тата

Быў у Агаты
П'яніца-тата.
Дома не начуе —
Ходзіць у піўную.
А на заводзе
Толькі працы шкодзіць.
Пасья ночы п'янай
Не ўстае ён рана.
Гудок гудзіць,
А тата сьпіць.
Крычыць Агата:
“Уставай, тата!..”
А тата ў дванаццаць
Выходзіць на працу
Зь цяжкой
Галавой.

Шумяць варштаты,
Працуюць таты:
І Янкаў тата,
І Ганчын тата,
Міхалкаў тата,
Ігналькаў тата —
Усе ля варштатаў.
Агацін тата,
Як прыйдзе дахаты,
Пазяхае, размаўляе,
Вочы жмурьць,
Люльку курыць...
“Галава баліць!..”
А варштат стаіць.

...Вывесілі тату
На чорную дошку —
“Працаваць ля варштату —
Ня спаць на ложку!”
Падышла Агата
Ўвечары да таты.
Тата сёння зрана

Быў зусім ня п'яны.
Сядзіць спахмурнелы
Вечар цэлы.
Кажа Агата:
“Слухай, тата,
Ты цяпер, выходзіць,
Лодыр на заводзе?!.
Ці ты будзеш так
І далей лайдак?...”

Нахіліўся тата
Прад малой Агатай,
Хаваючы вочы.
Павячэраў моўчкі.
Заўтра ўстаў ён рана
І, зусім ня п'яны,
Працаваў старанна
Ля свайго варштату.
Кінуў ён піўную
І цяпер працуе
Без прагулу тата.

(Беларускі піонэр, 1926, №10)

*Часопіс “Беларускі піонэр” выдаваўся ад 1924 году. У 1929—1941 гадах —
“Іскры Ільіча”, ад 1945 году выдаецца пад назваю “Бярозка”.
Падрыхтавала Натальля Анофранка*
